

«مدیرکل بهزیستی البرز»:

۱۰۰ میلیارد ریال هزینه
تجهیزات برای معلولان
استان شد

از کتابخانه تا فرهنگسرا!

البرز در محاصره کمبودها

تعبیر خواب وفاق ملی، فقط با ابقا در البرز؟

پایان تاریخ مصرف قبل از آغاز راه!

دلیران: فرنگی کاران همواره مورد کم لطفی قرار می گیرند؛

از خانه کشتی تا خانه تبعیض

بافندگان قدرت یا بوقلمون های سیاست؟

البرز، اسیر لابی گیری غوغا سا لاران پایتخت!

در نامه سرگشاده حزب مجمع اینارگران استان البرز به رئیس جمهور مطرح شد؛ البرز، آزمایشگاه انتصابات ناکارآمد؟

اطلاعات باقی ماند و فرد دیگری به عنوان استاندار معرفی شد.

جناب دکتر پزشکیان!

استان البرز، با ظرفیت های بالای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی در همسایگی پایتخت، پتانسیلی دارد که می تواند دو نقش مثبت یا منفی را، بسته به نتیجه انتصاب مناسب یا نامناسب، برای پایتخت و کشور رقم بزند.

مجمع اینارگران استان البرز از شما انتظار دارد که این استان را به مدیری توسعه گرا با نگرش اصلاح طلبانه و سابقه اجرایی درخشان

بسیارید تا بخشی از عقب ماندگی های این استان جبران شود. چنانچه گزینه ای مناسب و کارآمد در تراز استان البرز منصوب نشود، قطعاً موجب دلسردی همه فعالان ستادهای انتخاباتی شما، جبهه اصلاحات و شهروندانی که به امید تغییر به شما رأی داده اند، خواهد شد. این اقدام در آغاز حرکت دولت شما، زیبنده نخواهد بود.

حزب مجمع اینارگران، شاخه استان البرز ۱۴۰۳/۹/۱۱

نمی دهید اکثر پاسخ های منفی یا عدم پاسخ کتبی به استعلام ها، سیاسی باشد؟

از وزیر اطلاعات بخواهید ظرف مدت ده روز پاسخ استعلام ها را کتبی اعلام کند و در صورت پاسخ منفی، ترتیبی اتخاذ کنید که پرونده ها توسط معاون اجرایی شما بررسی شود تا هرگونه شائبه سیاسی از بین برود.

اگر نمونه ای نمی شناسید، ما مورد جانباز سرافراز جناب آقای حسین بی غم را به عنوان مصداق ذکر می کنیم.

ایشان، با سابقه درخشان سیاسی و اجرایی در وزارت کشور و تحصیلات عالی مرتب، از سوی ستادهای شما و جبهه اصلاحات به عنوان یکی از گزینه های پیشنهادی برای استانداری استان های البرز، زنجان، کرمانشاه و همدان معرفی شد. در نهایت، با پیگیری فعالان سیاسی، اجتماعی و فرهنگی استان کرمانشاه، به عنوان گزینه نهایی استانداری این استان تعیین شد. اما استعلام ایشان، که به مراجع مربوطه ارسال شده بود، بدون پاسخ از سوی وزارت

هرچند انتصاب استانداران سنی مذهب و عرب، که با اذن رهبری پس از ۴۵ سال تحقق یافت، گامی مهم در جهت توسعه جامعه مدنی محسوب می شود، اما این اقدامات به تنهایی رضایت عمومی را جلب نخواهد کرد.

جناب دکتر پزشکیان!

اجازه دهید با صراحت اعلام کنیم:

ما به صداقت گفتار شما ایمان داریم، اما هرگز به جسارت و شجاعت شما در انتخاب تیم اجرایی تان اعتماد نداریم.

حتماً به خاطر دارید زمانی که شورای شهر دوم تهران، آقای احمدی نژاد را به عنوان شهردار معرفی کرد، این انتخاب با مخالفت جدی وزارت کشور و اطلاعات دولت جناب خاتمی مواجه شد.

باین حال، آنان با پافشاری توانستند پاسخ مثبت دولت خاتمی (که مخالف سیاسی آن ها بود) را بگیرند.

از شما پذیرفتنی نیست که نتوانید پاسخ مثبت وزیر اطلاعات خود را برای انتصاب استانداران یا معاونان وزارتخانه ها بگیرید. آیا احتمال

با عرض سلام و ادب، عالیجناب دکتر پزشکیان، با اجازه از محضر مبارکتان، همچون دوران جنگ تحمیلی، بدون روتوش و تشریفات و رعایت جایگاه و مقامتان، مختصری وقت گران بهای شما را می گیریم، شاید اندکی از آلامان کاسته شود.

ریاست محترم جمهور!

زمانی که جبهه اصلاحات تصمیم به شرکت در انتخابات گرفت و نامزدهای خود را معرفی کرد، تأکید نمود در صورت عدم تأیید هیچ یک از نامزدهایش، از شرکت در انتخابات خودداری خواهد کرد. در این میان، صلاحیت شما تأیید شد و گرنه، همچون دوره های گذشته، رد صلاحیت می شدید.

اگر آن صلابت و ایستادگی ارزشمند جبهه اصلاحات و حضور هرچند کم رنگ مردم در انتخابات نبود، هرگز حاکمیت فرش قرمز برای شما پهن نمی کرد و راهی به پاستور نمی یافتید. انتظار جبهه اصلاحات و مردم از شما، تلاش مضاعف برای تقویت و توسعه جامعه مدنی و رعایت اصل تفکیک قواست.

یاد و خاطره شهدا،
به ویژه «شهید ورژ»
باغومیان ۱۱ که ۱۴ خرداد
۶۵ به مقام شامخ
شهادت نائل گشت،
گرامی باد

سرمقاله

وقتی سیاست وارد زمین بازی می شود؛

سقوط آزاد ورزش زیر چتر ناهمگون

فراز اسدی

از خودمان شروع کنیم. هرچند وقت یکبار شنیده‌اید که یک مدیر فوتبالی، والیبالی، یا حتی شطرنج، بر اساس رزومه سیاسی‌اش و نه سابقه ورزشی‌اش انتخاب شده است؟ بله، همان مدیرانی که به جای توجه به تیم، بودجه، و پیشرفت، در فکر رضایت مقام بالادستی‌اند و مدام باید نشان دهند که «فرمان‌بردار خوبی» هستند. انگار زمین بازی ورزش را با میز ریاست در یک اداره دولتی اشتباه گرفته‌اند. سیاست در ورزش، مثل بازیکنی است که همیشه در زمین حضور دارد اما نه توپ را درست می‌زند، نه گل می‌زند، و نه حتی دفاع می‌کند؛ فقط همه را بهم می‌ریزد.

اولین و شاید مهم‌ترین مشکل دخالت سیاست در ورزش، مدیریت ناکارآمد است. در کشوری که همه چیز سیاسی می‌شود، از اقتصاد تا فرهنگ، چرا ورزش مستثنا باشد؟ مدیرانی که تنها شایستگی‌شان گرفتن عکس یادگاری با مقامات است، در رأس باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها قرار می‌گیرند. نتیجه چیست؟ تیم‌ها از مسابقات بین‌المللی حذف می‌شوند، ورزشکاران مهاجرت می‌کنند، و زیرساخت‌های ورزشی مثل یک استادیوم نیمه‌کاره به حال خود رها می‌شوند.

برای مثال، مدیر یک فدراسیون که بیش از اینکه به رشته خودش اهمیت دهد، دنبال برگزاری همایش‌های پرزیننه و بی‌فایده است، نشان می‌دهد که هدف اصلی سیاستمداران، نه پیشرفت ورزش، بلکه تبلیغ خودشان است. بودجه‌ها سرز جاهی عجیبی درمی‌آورد، قراردادهای شفاف نیستند، و ورزشکاران به جای تمرکز بر تمرین و مسابقه، باید نگران حقوق عقب‌افتاده‌شان باشند. یکی از جذاب‌ترین عرصه‌ها برای سیاستمداران، استفاده از ورزش به عنوان ابزار پروپاگاندا است. کافی است تیم ملی یک پیروزی کسب کند؛ ناگهان تمام سیاستمداران صف می‌کشند تا با بازیکنان عکس بگیرند و موفقیت تیم را به عملکرد خودشان ربط بدهند. انگار این پیروزی نتیجه سیاست‌گذاری‌های کلان آن‌ها بوده و نه تلاش و عرق‌ریختن ورزشکاران، اما مشکل زمانی آغاز می‌شود که ورزش به ابزاری برای انحراف افکار عمومی تبدیل می‌شود. تیمی که موفق نمی‌شود؟ تقصیر تحریم‌هاست. ورزشکاری که مهاجرت می‌کند؟ احتمالاً «خان» بوده است. در این میان، ورزش که قرار بود محل شفافیت، رقابت سالم و افتخار باشد، به میدانی برای دعوای سیاسی و نمایش‌های پوپولیستی بدل می‌شود.

ورزش، در ذات خود، باید مستقل و عاری از هرگونه جهت‌گیری سیاسی باشد. اما وقتی سیاست وارد زمین می‌شود، استقلال ورزشی اولین قربانی است. فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها به جای تصمیم‌گیری بر اساس نیازهای ورزشی، به دنبال جلب رضایت مقامات بالادستی هستند. حتی برنامه‌ریزی‌ها هم به گونه‌ای تنظیم می‌شود که بیشتر به درد نمایش‌های سیاسی بخورد تا پیشرفت واقعی. مثلاً تیم‌های ملی مجبورند در مسابقات شرکت کنند که بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد تا حرفه‌ای. یا بدتر از آن، به جای سرمایه‌گذاری روی زیرساخت‌ها و آموزش مربیان، بودجه‌ها صرف ساخت استادیوم‌های بی‌کیفیتی می‌شود که چند سال بعد، به خرابه تبدیل می‌شوند. پرسش اصلی این است: آیا می‌توان ورزش را از سیاست جدا کرد؟ پاسخ شاید آسان نباشد، اما یک چیز روشن است: تا زمانی که مدیران ورزشی بر اساس شایستگی و تخصص انتخاب نشوند، و تا زمانی که ورزشکاران به عنوان ابزار دیده شوند و نه انسان‌هایی با آرزوهای حرفه‌ای، ورزش کشور در سراسر سبقت باقی خواهد ماند.

وقت آن رسیده که ورزش از بازی‌های سیاسی خارج شود و به جایگاه واقعی‌اش بازگردد؛ جایی که رقابت سالم، احترام، و افتخار حرف اول را می‌زند.

عربستان خواستار آتش بس دائم در غزه شد

وزیر خارجه عربستان خواستار توقف فوری و دائم جنگ در غزه شد.

«فیصل بن فرحان» وزیر خارجه عربستان خواهان توقف فوری و دائم جنگ در غزه و ممانعت از گسترش تنش در منطقه شد. از سوی دیگر «ایمن الصفدی» وزیر خارجه اردن نیز گفت: غزه به گورستان مردم و قوانین بین‌المللی و بشردوستانه تبدیل شده است و باید این فاجعه متوقف شود. مردم در غزه گرسنه هستند و باید همین الان کاری کرد. باید از انواع فشارهای ممکن برای ورود کمک‌ها به نوار غزه استفاده کرد. رژیم اشغالگر صهیونیستی برای چهاردهمین ماه متوالی به تجاوزات خود به غزه ادامه می‌دهد.

رویداد

دنیایکسواداد

سه شنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۳ شماره ۱۶۹۸

سرمقاله

از شعار تا عمل؛

مناسبت‌ها می‌آیند و می‌روند، اما مشکلات باقی می‌مانند

با کمبود امکانات آموزشی مواجه می‌شوید، ناچارند کودکان‌شان را در خانه نگه دارند. این یعنی قطع شدن یک زنجیره حیاتی: آموزش. بدون آموزش، چطور می‌توان انتظار داشت این افراد وارد بازار کار شوند؟ چطور می‌توان از برابری حرف زد وقتی حتی اولین گام‌ها را برایشان فراهم نکرده‌ایم؟ یکی از بزرگ‌ترین مشکلاتی که افراد دارای معلولیت با آن مواجه‌اند، نگاه‌های اشتباه جامعه است. گاهی این نگاه، ترکیبی است از تحرم و بی‌اعتنایی. چقدر پیش آمده که وقتی با یک فرد دارای معلولیت مواجه شده‌ایم، نگاه ما از حالت عادی خارج شده است؟ یا وقتی کسی خواسته برایش کاری انجام دهیم، حس کرده‌ایم به او لطف می‌کنیم، نه اینکه یک وظیفه اجتماعی را انجام می‌دهیم؟

این نگاه‌های کوچک و به ظاهر بی‌اهمیت، تبدیل به زخم‌هایی بزرگ در دل این افراد می‌شود. آن‌ها نمی‌خواهند با تحرم دیده شوند؛ آن‌ها می‌خواهند به رسمیت شناخته شوند. اما چه زمانی جامعه ما این نگاه را تغییر خواهد داد؟

زندگی‌شان تغییر کند تا زندگی راحت‌تری داشته باشند. برگزاری جلساتی با حضور افراد دارای معلولیت، دادن تریبون به آن‌ها، و مشورت گرفتن در تصمیم‌گیری‌ها، می‌تواند اولین قدم برای حرکت از «شعار» به «عمل» باشد.

مسئولیت من و شما؛ فراتر از مناسبت‌ها

این یادداشت فقط برای انتقاد نیست؛ بلکه دعوتی است به تأمل. ما، به عنوان اعضای جامعه، چقدر برای بهبود شرایط این افراد تلاش کرده‌ایم؟ آیا هیچ‌وقت به مسئولان اعتراض کرده‌ایم که چرا رُمپ‌ها ناقص‌اند؟ آیا هیچ‌وقت به کارفرمایی گفته‌ایم که چرا افراد دارای معلولیت را استخدام نمی‌کنند؟ همه ما می‌توانیم نقش کوچکی در این تغییر داشته باشیم؛ حتی با کارهایی ساده مثل احترام گذاشتن، کمک کردن، و تغییر نگاه‌هایمان.

روز جهانی معلولان، فرصتی است برای یادآوری اینکه هر انسان، با هر توانایی، حق دارد زندگی زیبا و باکرامتی داشته باشد. این روز، نباید فقط یک مناسبت تقویمی باشد؛ باید نقطه آغازی باشد برای تغییرات واقعی. زندگی برای آن‌ها سخت‌تر است، اما ما می‌توانیم این سختی را کمتر کنیم. نه با شعار، نه با تحرم، بلکه با اقداماتی ساده و انسانی.

قوانینی که فقط روی کاغذ هستند

در کشور ما، قوانین زیادی برای حمایت از افراد دارای معلولیت نوشته شده است. از قانون استخدام در دستگاه‌های دولتی گرفته تا وعده‌هایی برای مناسب‌سازی محیط‌های شهری. اما این قوانین چقدر عملی شده‌اند؟ چند درصد از سهمیه استخدامی به افراد دارای معلولیت تعلق می‌گیرد؟ چند ساختمان عمومی واقعاً برای این افراد مناسب‌سازی شده‌اند؟ پاسخ، اگر نخواهیم خیلی خوش‌بین باشیم، ناامیدکننده است. مشکلات اجرایی، کمبود بودجه، و گاهی حتی بی‌توجهی مسئولان باعث شده است که این قوانین تنها روی کاغذ باقی بمانند.

یکی از اشتباهات رایج ما این است که فکر می‌کنیم بهتر از خود افراد دارای معلولیت می‌دانیم چه چیزی به نفعشان است. در حالی که بهترین راه برای حل مشکلات، گوش دادن به آن‌هاست. آن‌ها بهتر از هر کسی می‌دانند چه چیزی در

مهدی صالحی

هر سال، وقتی روز جهانی معلولان می‌رسد، موجی از شعارها، وعده‌ها، و پست‌های رنگارنگ در شبکه‌های اجتماعی می‌بینیم. جملاتی که از «حق برابر» می‌گویند، از «حمایت از توان‌یابان» و از «ساختن دنیایی عادلانه‌تر». اما آیا این‌ها واقعاً چیزی را تغییر می‌دهد؟ آیا این روز چیزی بیشتر از یک تقویم پر از مناسبت‌های فراموش‌شده است؟ این بار می‌خواهم از چشم یک شهروند عادی به این مسئله نگاه کنم؛ کسی که در شلوغی زندگی روزمره شاید حتی یادش نباشد که کنار او، کسانی زندگی می‌کنند که با چالش‌هایی روبرو هستند که من و شما حتی تصورشان را هم نمی‌کنیم.

معضلات شهری؛ این شهر، برای چه کسی است؟

چند وقت پیش، در یک خیابان شلوغ، مردی با ویلچر را دیدم که سعی می‌کرد از پیاده‌رو پایین بیاید و وارد خیابان شود. هیچ رمپی نبود، هیچ مسیری برای عبور راحت وجود نداشت. مردم نگاه می‌کردند، اما کسی قدمی جلو نمی‌گذاشت. از دور، این صحنه شاید فقط چند لحظه کوتاه از زندگی روزمره ما باشد، اما برای آن مرد، هر بار خروج از خانه شاید سفری دشوار و ناامن باشد.

ما شهری ساخته‌ایم که گویا فقط برای آدم‌های سالم طراحی شده است؛ پیاده‌روهایی پر از موانع، اتوبوس‌هایی بدون تجهیزات مناسب، و آسانسورهایی که یا خراب‌اند یا اصلاً وجود ندارند. اینجا، «حق تردد آزاد» تنها یک جمله زیباست، نه یک واقعیت.

بگذارید از کودکی بگویم که در یک روستای کوچک زندگی می‌کند و به دلیل معلولیت، مدرسه‌ای برایش وجود ندارد. نه تنها مدرسه‌ای مجهز نیست، بلکه حتی معلمانی آموزش‌دیده که بدانند چطور با نیازهای خاص او کنار بیایند هم در دسترس نیستند.

در شهرها هم اوضاع بهتر نیست. بسیاری از خانواده‌ها، وقتی

«پزشکیان»: برخورد سلیقه‌ای با قانون مردم را از دین دل‌زده می‌کند

رئیس‌جمهور با انتقاد از برخورد سلیقه‌ای با قانون، گفت: یکی از مشکلات امروز برخورد سلیقه‌ای با قانون است؛ برخوردهای سلیقه‌ای و خودخواهانه ما باعث دل‌زده کردن مردم از دین و باورهای اعتقادی قلبی آنان خواهد شد. نخستین جلسه هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی در دولت چهاردهم امروز دوشنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۳ با حضور «مسعود پزشکیان» برگزار شد. رئیس‌جمهور در ابتدای این جلسه با بیان اینکه مبنای ما در کشور باید بر منطق حق، عدالت و تبعیت نکردن از

هوای نفس استوار باشد، به دستور العمل‌های متعالی که از باورهای دینی و سابقه تاریخی سرزمینی ما برای اجرای صحیح قانون در کشورمان به جای مانده است، اشاره کرد و افزود: اگر ما تنها به فرموده‌های امام (علی‌ع) در نهج البلاغه و یا توصیه‌های حضرت امام حسین (ع) مبنی بر اجرای عدالت و قسط بر اساس روش‌های دینی و قرآنی عمل کرده بودیم، امروز در کشور دچار اختلاف و درگیری میان یکدیگر نبودیم.

پزشکیان عمل نکردن به این توصیه‌ها را مهم‌ترین عامل بدبینی مردم دانست و تصریح کرد: باید تلاش کنیم که روندها را اصلاح و مراقب باشیم که دل مردم را نشکنیم زیرا ترمیم آن دیگر به آسانی امکان‌پذیر نخواهد بود.

رئیس‌جمهور با اشاره به نزول آیه ۱۵۹ سوره آل عمران پس از جنگ احد و یاری نرساندن مردم به رسول خدا در اوج سختی‌ها، گفت: خداوند بعد از آن که مسلمانان رسول الله را تنها گذاشتند، آیه نازل می‌کند و می‌گوید که برای آنان استغفار کن و حتی از آن‌ها مشورت بگیر، اما در جامعه امروز ما هر کسی که مرتکب تنها یک خطا شود را منزوی می‌کنیم و همه خدمات گذشته او را نادیده می‌گیریم. آیا این به معنی تبعیت از دستور العمل‌های

دینی و اخلاق است؟ پزشکیان با بیان اینکه قانون اساسی امروز میثاق مشترک بین همه ما در کشور است، گفت: یکی از مشکلات امروز برخورد سلیقه‌ای با قانون است. اگر همه قانون اساسی را به عنوان یک میثاق مشترک مبنا قرار دهیم، هیچ اختلافی در کشور نخواهیم داشت.

رئیس‌جمهور با انتقاد از برخوردهای سلیقه‌ای با قانون، اظهار کرد: برخوردهای سلیقه‌ای و خودخواهانه ما باعث دل‌زده کردن مردم از دین و باورهای اعتقادی قلبی آنان خواهد شد. در بسیاری از موضوعات با مردم صادق نیستیم و به باورهای خود عمل نمی‌کنیم. رعایت حقوق انسان‌ها می‌تواند گره‌گشای همه مشکلات کشور باشد.

پزشکیان در بخش پایانی سخنان خود، اعتقادات دینی مردم را یکی از ارزشمندترین باورها در دنیا برشمرد و تصریح کرد: به اعتقاد من، ما بهترین باور را در کشور خود داریم. دین و اعتقاد مردم از رفتار مسئول کشور بروز و ظهور می‌یابد و ما باید تلاش کنیم که روز به روز رفتار خود را بهتر کنیم و به عزت و سربلندی کشور بیاندیشیم. وظیفه من در دولت آن است که خدمت‌گزار مردم باشم زیرا ذخیره عمل صالح در این دنیا، راضی نگه داشتن مردم است.

دولت و مردم

(توشه) هنرپیشه

ساخت و رفت

پیکر «عبدالحسین توشه» هنرمند فقید و بازیگر توانای سینما، تلویزیون و تئاتر کشور روز گذشته از مجتمع فرهنگی هنری خاتم النبیه (ص) رشت به سوی آرامگاه ابدی‌اش در قطعه هنرمندان آرامستان تازه آباد این شهر تشییع شد.

رضا میرمعنوی هنرمند گیلانی در آئین تشییع زنده یاد توشه بیان کرد: این هنرمند فقید اگرچه در فیلم‌ها و سریال‌های بزرگی نقش آفرینی کرده است، اما صحنه تئاتر این سالن نیز که اکنون میزبان پیکر بی‌جان این هنرمند برجسته است مملو از خاطرات نقش‌هایی است که وی به آنها جان بخشیده و تحسین همگان را برانگیخته بود. وی ادامه داد: هنرمندان گیلانی هرگز نقش‌های بیاد ماندنی توشه در صحنه تئاتر و در قاب تلویزیون را از یاد نخواهند برد؛ در این بازیگر عنصر دانایی و توانایی بسیار پررنگ بود و با تجزیه و تحلیل آثار کمک می‌کرد کارگردانان آثاری ماندگار خلق کنند.

وی با خواندن ابیاتی از استاد شه‌ریار با این مضمون که «سایه» جان رفتنی هستیم بمانیم که چه / زنده باشیم و همه روزه بخوانیم که چه؟ درس این زندگی از بهر ندانستن ماست / این همه درس بخوانیم و ندانیم که چه؟ تصریح کرد: متأسفانه در ۵۰ سال گذشته فعالیت هنری توشه، توانایی‌های این بازیگر به طور شایسته دیده نشد؛ در بستر بیماری بود و تکریم و نوازشی هم از او صورت نگرفت؛ قدردانی از هنرمندان باید به وقتش و در ایام حیات انجام شود اما متأسفانه آنچنان که باید مورد قدردانی قرار نمی‌گیرند.

انوش نصر ماسوله هنرمند گیلانی کشور نیز در این جلسه نیز گفت: زندگی با صدا آغاز و بی صدا خاموش می‌شود، بنابراین در دوران حیات زندگی اگر بخواهیم ماندگار شویم رمز آن خلق آثاری ماندگار است؛ حسین توشه تا زمانی که آنتن تلویزیون، صحنه تئاتر میکروفن رادیو هست هیچگاه فراموش نمی‌شود، چون وی یکی از ماندگارترین چهره‌های هنری کشور و بویژه گیلان بود.

استاندار گیلان و مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی گیلان نیز در پیامی درگذشت استاد «عبدالحسین توشه» بازیگر سینما و تلویزیون را تسلیت گفتند.

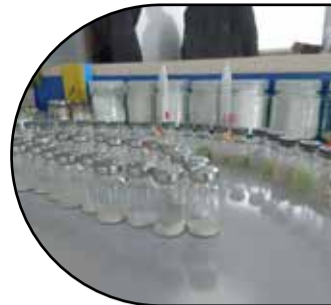
توشه در فروردین ۱۳۳۳ از پدری آبادانی و مادری گیلانی در شهر آبادان متولد شد و چهار دهه از عمرش را در رشت زندگی کرد و عصر روز گذشته به علت نارسایی کلیه در یکی از بیمارستان‌های رشت دار فانی را وداع گفت.

نخستین تجربه توشه در تلویزیون، سریال «دنیای شیرین دریا» در سال ۱۳۷۶ به کارگردانی بهروز بقایی بود و باری دیگر در سال ۱۳۷۹ با سریال «پس از باران» در تلویزیون ظاهر شد و چهره‌های شناخته‌تر در عرصه سینما و تلویزیون شد.

وی در آثاری همچون فیلم‌های «دامنه‌های نعمت»، «دخمه»، «آلتینای»، «خیال نقش» و سریال‌های «محکومین»، «به رنگ خاک»، «تاراز»، «بچه‌های گروهان بلال»، «راه و بیراه» «برادر»، «مامور بدرقه»، «کیمیا» نیز به عنوان بازیگر حضور داشته است.

نخستین فرماندار زن بعد از انقلاب در گیلان منصوب شد

استاندار گیلان در حکمی وی را به عنوان سرپرست فرمانداری شهرستان خمam منصوب کرد. در بخشی از حکم هادی حق شناس بر لزوم تحقق اهداف عالیه انقلاب اسلامی، اجرایی شدن برنامه‌ها و سیاست‌های دولت وفاق ملی تحت رهنمودهای حکیمانه مقام معظم رهبری تأکید شده است. محمد دوست نخستین بانویی است که بعد از انقلاب اسلامی در استان گیلان عهده دار این مسئولیت می‌شود. وی از کارکنان وزارت کشور در استانداری گیلان است که پیش از این در مسئولیت‌های بخش‌های مرکزی خمam، کارشناسی فناوری اطلاعات، مدیریت بحران و مشاور امور بانوان و خانواده فرمانداری شهرستان شفت حضور داشته است.

از (البرز) چه خبر؟

«مدیرکل بهزیستی البرز»:

۱۰۰ میلیارد ریال هزینه تجهیزات برای معلولان استان شد

دریافت کنند.

محمدی فلاح ادامه داد: میزان کمک معیشت افراد معلول شدید و خیلی شدید، فاقد شغل و درآمد، برای ۹۵۱ نفر بر اساس دهک و بعد خانوار از پنج میلیون ریال تا ۳۰ میلیون ریال به صورت ماهانه پرداخت می‌شود.

وی با اشاره به اینکه بخشی از معلولان تحت پوشش بهزیستی دانشجوی هستند، گفت: در زمان حاضر ۳۲۰ نفر دانشجوی معلولیت‌های متفاوت تحت پوشش این نهاد قرار دارند و از پرداخت صددرصدی هزینه‌های دانشجویی بهره‌مند هستند.

نگهداری از معلولان گفت: برای هر یک از مددجویان فاقد سرپرست در مراکز درجه یک ۵۰ میلیون ریال، برای مددجویان عادی نیز ۴۰ میلیون ریال پرداخت می‌شود. محمدی فلاح در بخش دیگری از سخنان خود به اجرای برنامه ویژه حمایت از معلولان (CBR) در استان اشاره کرد و گفت: طی سال جاری یک هزار و ۸۰۷ نفر افراد دارای معلولیت در ۲۲۲ روستای استان شناسایی و تحت پوشش این برنامه قرار گرفته‌اند.

مدیرکل بهزیستی البرز در ادامه اظهار کرد: اکنون برای یک هزار و ۱۱۶ معلول ضایعه نخاعی هر ماه مبلغ ۳۰ میلیون ریال حق پرستاری واریز می‌شود.

وی با اشاره به فعالیت ۲۵ مرکز روزانه ارائه خدمات آموزشی و توانبخشی در استان توضیح داد: تا پایان شهریور ماه امسال یک هزار و ۲۰۰ معلول از خدمات آموزشی و توانبخشی این مراکز بهره‌مند شده‌اند.

مدیرکل بهزیستی البرز اضافه کرد: محدودیتی در بخش تامین تجهیزات حوزه توانبخشی نداریم و مددجویان می‌توانند با مراجعه به ادارات شهرستان‌ها تجهیزات مورد نیاز خود را

مدیرکل بهزیستی استان البرز از خرید ۱۰۰ میلیارد ریال لوازم و تجهیزات توانبخشی برای معلولان این استان خبر داد و گفت: این لوازم در اختیار معلولان نیازمند قرار گرفته است.

«وجیهه محمدی فلاح» روز گذشته به مناسبت روز جهانی معلولان (سوم دسامبر مصادف با ۱۳ آذرماه امسال) در نشست خبری در آسایشگاه کهریزک کرج با اشاره به اینکه روز جهانی معلولان امسال با شعار «توسعه نقش افراد دارای معلولیت الهام بخش آینده‌ای فراگیر و پایدار» است، افزود: اکنون بیش از یک میلیون و ۹۲۴ هزار و ۶۰۰ توانخواه در کل کشور از خدمات بهزیستی بهره‌مند هستند که بیش از ۴۰ هزار نفر آنان در استان البرز خدمات دریافت می‌کنند.

وی با تأکید بر اینکه تعداد مستمری بگیران حوزه توانبخشی بهزیستی البرز ۲۵ هزار و ۲۱۹ نفر هستند، بیان کرد: ۸۸ مرکز غیردولتی توانبخشی شبانه روزی، روزانه، خدمات در منزل و مراقبت در منزل در استان فعال است که در مجموع پنج هزار و ۳۰۰ توانخواه بصورت روزانه و شبانه روزی در این مکانها خدمات دریافت می‌کنند.

مدیرکل بهزیستی البرز با اشاره به پرداخت یارانه به مراکز

«علیرضا رحیمی» خبر داد؛ پروژه بلوار ارم در مسیر تکمیل

به جنوب کرج را بهبود می‌یابد و تردد بین این مناطق تسهیل خواهد شد.

گفتنی است بلوار ارم به عنوان یکی از شریان‌های اصلی ارتباطی کرج، نقش مهمی در توزیع بار ترافیکی ایفا می‌کند. با توجه به افزایش روزافزون تعداد خودروها و توسعه شهر، نیاز به توسعه و بهبود زیرساخت‌های ترافیکی بیش از پیش احساس می‌شود. پروژه تعریض این بلوار، علاوه بر کاهش ترافیک، افزایش ایمنی تردد و بهبود کیفیت هوا نیز کمک خواهد کرد.

اجرای پروژه طرح بلوار ارم شامل طرح‌هایی از جمله مطالعات اولیه، طراحی، تملک و آزادسازی املاک، عملیات اجرایی و در نهایت بهره‌برداری است. یکی از چالش‌های اصلی در اجرای این پروژه، تملک و آزادسازی املاک در مسیری است که با مشارکت مردم و دستگاه‌های مرتبط در حال انجام است.

تسهیل تردد در مناطق شمال به جنوب کرج بسیار اهمیت دارد، با آزادسازی املاک در مسیر، به مراحل پایانی خود نزدیک می‌شود.

علیرضا رحیمی، عضو شورای اسلامی شهر کرج، با همراهی حسین عطایی، مدیر منطقه ۴ شهرداری کرج، از نزدیک در جریان پیشرفت این پروژه قرار گرفتند. رحیمی با اشاره به پیچیدگی‌های اجرایی این طرح، از جمله تملک و آزادسازی املاک در مسیر پروژه، بر لزوم تخصیص اعتبارات کافی و تسریع در روند کار در بهبود زیرساخت‌های شهری و کاهش بار ترافیکی، تأکید کرد.

مدیر منطقه ۴ کرج نیز در این بازدید گزارشی جامع از مراحل مختلف اجرای پروژه ارائه کرد. وی با اشاره به استراتژی بلوار ارم در شبکه ارتباطی شهر، گفت: با تکمیل این پروژه، وضعیت ترافیکی در مناطق شمال

عضو شورای اسلامی شهر کرج، در بازدید از پروژه‌های عمرانی منطقه ۴، بر تسریع در اجرای پروژه تعریض بلوار ارم تأکید کرد. این پروژه که به علت کاهش بار ترافیکی و

با توافق مالکین؛ در اجرای طرح تعریض خیابان میرزایی پرور تسریع شود

عملیات خاکبرداری و زیرسازی آغاز خواهد شد.

گفتنی است، پروژه تعریض خیابان میرزایی پرور، یکی از پروژه‌های مهم عمرانی منطقه ۷ شهرداری کرج است که با هدف بهبود وضعیت ترافیکی و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان در حال اجرا است. با توجه به اهمیت این پروژه، انتظار می‌رود که با همکاری همه واحدهای اجرایی و مشارکت شهروندان، این پروژه در زمان به بهره‌برداری برسد و نتایج مثبت آن را در آینده نزدیک نشان دهد.

است، توسعه در پروژه خیابان میرزایی پرور، نیازمند همکاری خوب مالکین است.

وی ادامه داد: ۲۰۸۳ متر مربع از املاک واقع در مسیر خیابان میرزایی پرور با رعایت کامل موارد تخریب شده و به صورت اعطای امتیاز بر روی باقی مانده املاک ایجاد شده است. این اقدام گامی مهم در جهت اجرای طرح تعریض این خیابان می‌شود.

یگانی با بیان اینکه رضایت مالکین از جمله مهم‌ترین عوامل موفقیت در اجرای طرح‌های عمرانی است، گفت: گاهی اوقات به دلیل عدم تمکین برخی از مالکین، اجرای طرح‌های عمرانی با مشکل مواجه می‌شود. اما پروژه در خیابان میرزایی پرور، با تلاش همکاران و همکاری مالکین، در حال پیشرفت است. مدیر منطقه ۷ شهرداری کرج اعلام کرد: با توجه به توافق با برخی از مالکین و آزادسازی بخشی از املاک، مراحل بعدی اجرای پروژه تعریض خیابان میرزایی پرور با سرعت بیشتری پیش خواهد رفت و تملک املاک باقی مانده در مسیر این خیابان در دستور کار قرار دارد و به محض طی مراحل قانونی،

مدیر منطقه ۷ شهرداری کرج گفت: با توافق مالکین و آزادسازی بخشی از املاک در خیابان میرزایی پرور، اجرای طرح تعریض این خیابان مهم در منطقه تسریع شد.

آرش یگانی با اشاره به این مسئله اظهار کرد: خیابان میرزایی پرور یکی از معابر اصلی منطقه ۷ کرج است که نقش مهمی در توزیع بار ترافیکی این منطقه ایفا می‌کند. با توجه به افزایش روزافزون تعداد خودروها و توسعه شهر، نیاز به توسعه و بهبود زیرساخت‌های ترافیکی بیش از پیش احساس می‌شود. پروژه تعریض این خیابان، علاوه بر کاهش ترافیک، افزایش ایمنی تردد و بهبود کیفیت زندگی نیز کمک خواهد کرد.

یگانی با اشاره به توافق با بخشی از مالکین و آغاز عملیات تخریب و امتیاز بر روی باقی مانده املاک، بیان کرد: با عنایت به مصوبات شورای اسلامی شهر کرج در خصوص طرح تعریض خیابان میرزایی پرور، گام‌های مهم برداشته شده است.

وی افزود: با توجه به اینکه اجرای طرح‌های عمرانی به ویژه طرح‌های تعریض معابر، مستلزم همکاری و همراهی مالکین

تحریم ها رتبه علمی ایران را

کاهش داده است

معاون تحقیقات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با تاکید بر سهم ناچیز وزارت بهداشت از بودجه پژوهش کشور و کاهش رتبه علمی ایران در جهان از ۱۵ به ۱۷، گفت: سهم وزارت بهداشت از کل بودجه پژوهش کشور ۱۳ درصد است.

شاهین آخوندزاده روز گذشته در یک نشست خبری با اعلام این خبر افزود: با توجه به اینکه بر اساس برنامه هفتم توسعه باید به جایگاه ممتاز از لحاظ فناوری و علم برسیم، برگزاری جشنواره رازی رسیدن به این هدف مهم و مرجعیت علمی است.

معاون وزیر بهداشت با بیان اینکه رتبه ۱۵ جهانی تولید علم و رتبه اول منطقه را در سال ۲۰۲۱ داشتیم، گفت: در چند سال اخیر به دلیل تخصیص منابع مالی کم در حوزه پژوهش وزارت بهداشت این رتبه جهانی کاهش یافته و تحریم علمی بین المللی در شکوفایی علم تاثیر داشته و اکنون رتبه اول منطقه را نداریم.

آخوندزاده تصریح کرد: سعی داریم در دولت چهاردهم، جایگاه ایران را از لحاظ تولید علم که اکنون ۱۷ است به ۱۴ برسانیم و موسس ملی تحقیقات وزارت بهداشت (نیپاد) را فعال و پروژه های علمی را تامین اعتبار کنیم و از رئیس جمهور کمک بگیریم تا دسترسی به منابع الکترونیکی را برای وزارت بهداشت نصب شود.

وی تاکید کرد: اگر به حوزه پژوهش منابع مالی کافی تخصیص نیابد، به رتبه های برتر علمی دست نمی یابیم.

وی اظهار داشت: سی و امین جشنواره تحقیقات علوم پزشکی رازی که در دی ماه برگزار می شود در بخش های مختلف علمی، تحقیقاتی، پارک های فناوری و غیره برگزیدگانی خواهد داشت و نگاه خاصی به کارهای تحقیقاتی برتر و جهانی داریم.

آخوندزاده ادامه داد: اعضای هیات علمی دانشگاه های علوم پزشکی کشور نسبت به سایر دانشگاه ها محدود است اما سهم تولید علم در وزارت بهداشت دو برابر میانگین کشوری است.

معاون وزیر بهداشت با اشاره به برگزاری همایش مرجعیت علمی، تصریح کرد: به دلیل تحریم ها محققان ما با مشکلات متعددی مواجه هستند اما برگزاری جشنواره رازی و همایش مرجعیت علمی افق های تازه ای را در جهت پژوهش ایجاد می کند.

وی با اشاره به آغاز فراخوان حضور شرکت های دانش بنیان در جشنواره رازی، گفت: شرکت های دانش بنیان دارویی در این جشنواره حضور فعالی خواهند داشت و هدف ما تحقیقات دانشگاهی و فناوری است.

آخوندزاده با بیان اینکه بسیاری از مقالات ایرانیان رفرنس درسی در دنیا شده است، گفت: تولید علم در حوزه داروسازی بالاست و جشنواره رازی بزرگترین رویداد علمی در حوزه سلامت است و هدف اصلی شناسایی و معرفی محققان حوزه تحقیقات است.

وی در پایان تصریح کرد: عملاً وسط جنگ نظامی و اقتصادی هستیم، باید چراغ پژوهش، علم و فناوری را روشن کنیم، انتقادات و خودزنی ها را کنار بگذاریم و همه باید مقابل تحریم ها قرار گرفته و پایداری و استقامت ایران را به جهانیان نشان دهیم.

طرح تحقیق و تفحص از شهرداری قم تصویب شد

در یکصد و چهل و ششمین جلسه رسمی و علنی شورای اسلامی شهر قم، طرح تحقیق و تفحص از چند بخش شهرداری قم بارأی اکثریت اعضای شورای، تصویب شد. نایب رئیس شورای اسلامی شهر قم در بخشی از این جلسه در خصوص طرح تحقیق و تفحص از شهرداری قم، گفت: این گزارش درباره تحقیق و تفحص از حوزه شهردار، روابط عمومی و معاونت مالی و اقتصادی شهرداری قم تهیه شده است. آغاز این فرایند بر اساس درخواست پنج عضو شورا و بررسی موضوع کمک های بلاعوض شهرداری، قراردادهای، عملکرد حوزه املاک بوده است. از جمله این موارد، ابهامات موجود در قراردادهای برون سپاری شده، عدم ارائه فاکتورها و مستندات کافی برای برخی پروژه ها و احتمال وقوع تعارض منافع در قراردادهای، همچنین، در حوزه املاک، نواقص در اطلاعات و ابهاماتی در واگذاری املاک به اشخاص حقیقی و حقوقی شناسایی شده است.

جمعه

دنیایکسوادار

سه شنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۳ شماره گان ۱۶۹۸

داستان جلد

بافندگان قدرت یا بوقلمون های سیاست؟

البرز، اسیر لابی گری غوغا سالاران پایتخت!

مرتضی دهقان آزاد

خود را برای تفکر سلسله جلیلیه بسیج کردند و در نوبت دوم، به ناچار به قواعد قالیبایستی رأی دادند. اما وقتی دیدند معادلاتشان باز هم اشتباه از آب درآمده، برای حفظ موقعیت فعلی شان به زیر چتر دولت شما خزیدند.

این افراد، یک روز خود را نامزد وزارت راه معرفی کردند، روز دیگر معاونت عمرانی وزارت کشور، سپس استانداری تهران و حتی ریاست سازمان ثبت احوال کشور را هدف گرفتند. حال که از همه جا مانده و رانده شده اند، با حمایت معدودی از قدرت سالاران پایتخت نشین، هزینه های زیادی را به البرز تحمیل کرده و خود را گزینه ای ماندگار برای این استان آزمایشگاهی معرفی کرده اند. آنان که حتی شعار «ما همه یک خانواده ایم» را سر داده اند، در صورت نیاز، برای حفظ جایگاه خود، حتی به پنجره فولاد اصلاح طلبان هم دخیل می بندند!

آیا ابقای این تفکر و نادیده گرفتن نظر اکثریت مردم البرز، ظلمی آشکار در حق مطالبه گران تغییر در این استان نیست. این گروه که در طول نزدیک به چهار سال گذشته هر چه در چنته داشته اند، رو کرده اند، امروز به جز نمایش های پوپولیستی چیزی برای ارائه ندارند. اکنون برای ماندگاری، با تحمیل هزینه ها بر دوش مردم استان و پشت پا زدن به آرای دموکراتیک، تلاش می کنند با غوغا سالاری، سانتی فیوژ مدیتریتشان را به دور شتاب بیندازند و صرفاً در قاب دوربین هایدرخشند.

این افراد که فرصت کافی برای فرصت سوزی و رزومه اندوزی در البرز داشته اند، با ناکارآمدی های اثبات شده و کسب پایین ترین رتبه ها در رده بندی توسعه کشوری، نه در عرصه های سیاسی، نه فرهنگی و نه اجتماعی، هیچ محبوبیتی ندارند و نمی توانند نماینده ای شایسته برای

آقای دکتر پزشکیان، یقین داریم که جناب عالی و دولتتان بغض های فروخته مردم البرز را در ماه های اخیر، بارها شنیده اید. بر این اساس، فرض بر آن است که به فریاد عدالت خواهی آنان پاسخ دهید و در برابر خواسته های قلیلی از نمایندگان خودخوانده و نیروهای نیابتی که از سر مصلحت سکوت پیشه کرده اند، موضع گیری کنید. این افراد که مشتکی منفعطلب میز و مقام پرست هستند، تنها در زیر علم قدرت و ثروت و سیاست بعضی بافندگان پایتخت نشین سینه می زنند و خود را به ظاهر پایبند به ضوابط نشان می دهند.

همان کسانی که از انتخابات ریاست جمهوری چهاردهم تاکنون، بارها رنگ عوض کرده اند و اگر لازم باشد، همچون بوقلمون، به زیست مصلحتی خود ادامه می دهند تا در قدرت باقی بمانند.

همان کسانی که در ایام انتخابات، با تمام امکانات و توان خود، در مقابل طرفداران شما که از کمترین حمایت ها محروم بودند، صف آرای کردند، اما با تمام تلاش هایشان، باز هم نتوانستند در برابر اکثریت مردم تاب بیاورند.

همان کسانی که در نوبت اول انتخابات، تمامی قوای

مردم البرز، درست مانند مردم ۳۰ استان دیگر که در دولت شما تغییراتی را شاهد بوده اند، به «تغییر» رأی داده اند، نه به «تثبیت»!
پس چرا حال که نوبت به البرز رسیده، تغییر این چنین به تأخیر افتاده است.

دهقان مرتضوی

هنوز زمان زیادی از طرح شعار «وفاق ملی» توسط دولت دکتر مسعود پزشکیان نگذشته بود که، علیرغم هشدارهای صاحب نظران دلسوز درباره سوءبرداشت ها یا بهتر بگوییم سوءاستفاده های احتمالی، برخی جریان های فرصت طلب و سیاستمداران منتظر ماهی گرفتن از آب گل آلود، با قرائت های سلیقه ای و سهم خواهانه از این فرصت بادآورده، بی هیچ اعتقادی به این مفهوم اجتماعی ارزشمند، پشت نقاب نفاق پنهان شدند. این افراد، برای رتوش چهره رانت خوار خود، به سرعت نوک پیکان «وفاق» را به سمت منافع و مطامع خویش تغییر دادند.

این سوءاستفاده سیاسی در حالی رخ داد که هدف حقیقی شعار وفاق، جلوگیری از دو قطبی سازی جامعه، احیای روح همبستگی ملی، و مهم تر از همه، بازسازی باور مردم به حکمرانی بود. اما دیری نیابید که جریان به ظاهر وفاق طلب، که در عمل هرگاه به قدرت رسیده بود خالص سازی دولت را از صدر تا ذیل در دستور کار قرار داده بود، با وقاحت دست خود را رو کرد. این جماعت، پس از عبور از پل انتصابات و رسیدن به خواسته های خود، با پشت پا زدن آشکار به این شعار، پایان تاریخ مصرف «وفاق ملی» را اعلام کرد. این ماجرا بار دیگر نشان داد که این گروه ها، که در انتخابات از مردم پاسخ «نه» گرفته بودند، نه شیفته خدمتگزاری بلکه تنها تشنه قدرت مطلق اند.

دیدگاه

تعبیر خواب وفاق ملی، فقط با ابقا در البرز؟ پایان تاریخ مصرف قبل از آغاز راه!

کسانی که امروز به «وفاق ملی» پشت پا زده اند و با تمسخر از پایان آن سخن می گویند، به زعم خود، با ادعای سهامداری از دولت، سهم بیشتری طلب می کنند. این در حالی است که علیرغم سهم گیری تقریباً دوبرابری آن ها در تشکیل کابینه نخست دولت، با زیاده خواهی، در انتصابات مدیران میانی و چینش کابینه دوم در استان ها، چهره تمامیت طلب و قانون گریز خود را آشکار کرده اند. این افراد، با استفاده از تهدید و تحقیر، تنها برای دستیابی به لقمه ای بزرگ تر از قدرت، بازی را زیر میز زده اند.

با این تفاسیل، لازم است نگارنده این سطور، به عنوان هشدار تحلیلی، خطاب به دولت دکتر پزشکیان و جریان های قدرت طلب یادآور شود که اگر این رویه ادامه یابد، دیری نخواهد گذشت که شعار «وفاق ملی مسعود» به جای تبدیل شدن به گفتمانی مؤثر، به پاشنه آشیل دولت چهاردهم بدل خواهد شد. تجربه دولت های پیشین با شعارهایی چون «اصلاحات»، «سازندگی»، «اعتدال»، «خدمت» و «بهار» نشان داده است که این شعارها، نه تنها در عمر آن دولت ها ناهیدنه نشدند، بلکه اغلب به نقشه راهی ناقص و ابتر بدل شدند. در بسیاری موارد، به دلیل قرائت های نادرست، کلی گویی ها، و فقدان تبیین دقیق مصادیق، این شعارها به جای بهبود اوضاع، جرقه مناقشه و بحران های عمیق را زده اند.

بنابراین، اگر دولت صادق و صریح اللبچه دکتر مسعود پزشکیان، در همین آغاز راه، چارچوب وفاق را به طور شفاف

و اقناعی برای مردم و جریان های سیاسی روشن نکند و برای رفع آسیب ها چاره ای نیندیشد، «وفاق ملی» به توبی سرگردان در میدان سیاست و سهم خواهی بدل خواهد شد. در چنین شرایطی، هر کس به دلخواه خود ضربه ای به آن خواهد زد که نه تنها به گل نمی رسد، بلکه دولت چهاردهم را به بیراهه خواهد کشاند.

تکرار واژه «وفاق» بدون تعریف دقیق و روشن، هر فرصت طلبی را «از ظن خود یار آن» خواهد کرد. در چنین فضایی، نه تنها وفاقی شکل نخواهد گرفت، بلکه برداشت های نادرست و اختلافات، گسست میان مردم و حاکمیت را بیشتر و رؤیای وفاق را نابود خواهد کرد. در یک کلام، در انتخابات آتی، به جای افزایش باور عمومی، شاهد سایش و فرسایش نسخه «وفاق ملی» خواهیم بود.

نگاهی به کارنامه متأخر «آندری کونچالوفسکی» از منظر مؤلفه‌های فیلم‌سازی؛

نقد درونماندگار

سامان مرادخانی

-پیش‌درآمد

ژان سال ۱۹۶۲ برای اتحاد جماهیر شوروی با امضای قرارداد تجاری با کوبا پیچی شد. در فوریه همان سال ایالات متحده کوبا را تحریم کرد. در ماه سپتامبر شوروی قبول کرد تا به کوبا نیرو اعزام کند. ماه بعد، در اکتبر، بحران موشکی کوبا، با ورود نیروهای آمریکایی به معادله، رسماً آغاز شد؛ دنیا در حال زیستن اشد بحران‌های بالقوه خود بود. جنگ سرد به اوج رسیده بود و در سوی دیگری از این جهان، جنگ بسیار پرهزینه ویتنام نیز کماکان در جریان بود. در داخل مرزهای شوروی نیز اوضاع آرام‌تر از این نبود؛ رویزیونیسم خروش‌چفی در جریان و بنای باشکوهی که استالین از خویش علم کرده بود در حال فرو ریختن بود. در فوریه همین سال بود که کنگره بیستم حزب صورت پذیرفت و خروش‌چف در آن در قامت یک بُت‌شکن کمر به ویرانی کیش شخصیت استالین (رفیق شفیق پیشین خویش) بست. باری، شوروی چه در بیرون مرزهای خویش و چه در درون مرزهایش، یکی از متشنج‌ترین دوران خود را تجربه می‌کرد. در همین بجه‌بوجه بود که قتل و عام خونین معترضین بی‌دفاع شهر نووچرکاسک در ماه ژوئن ۱۹۶۲ صورت پذیرفت.

-پرده اول: نووچرکاسک

در کشتار دوم ژوئن ۱۹۶۲، طبق گزارشات رسمی ۲۶ تن کشته و ۸۷ تن مجروح گشتند. اما الکساندر سولزنتسین در کتاب «مجمع‌الجزایر گولاخ» پرده از آمارهای هولناک‌تر برمی‌دارد؛ او از زبان منابع ناشناس خبر از کشته شدن هفتاد تا هشتاد تن از معترضین در آن روز بهاری می‌دهد. نووچرکاسک پیش از این نیز یک‌بار دیگر کانون تنش‌های سیاسی و نظامی در شوروی بوده است؛ در حد فاصل سال‌های ۱۹۱۸ تا ۱۹۲۰، نووچرکاسک قلب جریان‌ات ضدانقلاب امپریالیستی بود. آنکه که این سرزمین آردگاه نبرد خونین میان سرخ‌ها (بلشویک‌ها) و سفیدها (کازاک‌های دُن) گشته بود. میخائیل شولوخوف در رمان سترگ خود، «دُن آرام» به احوال و سرگذشت مردمان این منطقه می‌پردازد. مسئله‌ای که مورد توجه کونچالوفسکی نیز بوده و با اشاراتی که از زبان شخصیت‌های گوناگون به «مردمان رودخانه دُن» و «رمان شلوخوف» دارد، بر این پیشینه تاریخی انگشت تأکید می‌گذارد. تیزهوشی فیلم‌ساز در بازسازی،

میزانسن غالب کونچالوفسکی در این فیلم شمایی تئاتری دارد که خب با توجه به پیشینه تئاتری وی جای تعجب ندارد. در اکثر فضاهای بسته او شاهد میزانسن‌های دو نفره هستیم؛ میزانسن‌هایی که غرق در تضاد و تناقض هستند؛ سوز‌هایی گاه در چپ و راست کادر، گاه در بک‌گراند و فورگراند، گاه در نماهایی توشات، همانند یک دوئل، گاه یکی ایستاده، دیگری فرسوده و نشسته، پشت به همدیگر، پشت به همدیگر، یکی در سایه دیگری در روشنایی. در این فضاها لحن فیلم‌ساز غالباً جدی است و تاریک، ولو این‌که در فضاهای باز این رویکرد دگرگون و پیش‌ساز هجوآمیزتر و گاه طنزگونه می‌شود

فضاسازی و خلق اتمسفر خفقان‌آور زمانه‌ای فراموش شده، صرفاً در بخشیدن هویتی تاریخی به شهر نووچرکاسک نیست؛ او با دوربین استوار و محکم خویش، به دور از تشویش و آشفتگی، با صبر و حساسیت، فضاهای داخلی خویش را چنان می‌آراید که تداعی‌گر احوال سیاسی، اجتماعی و امنیتی آن روزگار شوروی (و چه بسا امروز روسیه) باشد؛ دستگاه‌های اطلاعاتی همه‌جا رسوخ کرده‌اند، اماکن و کارخانه‌ها گویا خروجی‌های مخفی‌ای دارند که فقط دوستان کا.گ.ب از وجود آن‌ها خبر دارند (و نه حتی خود رؤسای آن‌ها). اوج این هنر اما در آپارتمان لیودا، با بازی یولیا ویسوتسکایا (همسر کونچالوفسکی و یاور همیشگی او در فیلم‌های اخیرش)، هویدا می‌شود؛ آپارتمانی که تنگ و خفه می‌نمایند، حمام و سرویس بهداشتی‌اش (که خصوصی‌ترین جاهای هر خانه‌ای قلمداد می‌شوند) بی در و پیکر است و در آن انگار همه با هم غریبه‌اند، دختر با پدر و مادر با دختر (دست‌کم تا پرده آخر فیلم).

- پرده دوم: پارادوکس لیودا

لیودا نقش یک زن استالینیستی دو آتیشه و عضو حزب کمونیست را روایت می‌کند که زمان حال را پیوسته پس می‌زند و سودای گذشته در سردارد؛ نوستالژی رفیق استالین! با این حال اولین مواجهه ما با لیودا در فیلم، تصویری غیر از این است: لیودا قبل از ترک خانه معشوق همسردار خویش (او نیز از اعضای ارشد محلی حزب)، گفتگویی کوتاه با او در مورد گران شدن قیمت محصولات و طولانی شدن صف مردم دارد؛ گفتگویی که آشکارا موضع دو طرف گفتگو را روشن می‌کند؛ لیودا در قامت عیب‌گو و منتقد وضع موجود ظاهر می‌شود و پرسشگری می‌کند، و مرد در قامت یک عیب‌پوش وضع موجود که پرسش‌های دیگران را محکوم می‌کند. لیودا که در شوروی خروش‌چفی با اقتصاد به بن‌بست رسیده‌اش زندگی می‌کند، همواره بر این عقیده است که «زمان استالین همه چی بهتر بود». ولی این تنها وجه شخصیتی او نیست، لیودا در فضای عمومی (در جامعه مدنی) به کل انسان دیگری است؛ زنی محکم، ریشه دوانده در کمونیسم (بخوانید استالینیسم) و متعهد به آرمان‌های حزب نخبه‌گرا و تهی از نمایندگان کارگری شوروی! کونچالوفسکی به درستی و به استادی نقطه روایی فیلم را از ابتدا تا انتهای فیلم در اختیار این زن و تناقضات بیرونی (عینی) و درونی (ذهنی) او می‌گذارد. تنش و بحرانی که هسته دراماتیک داستان را شکل می‌دهد و سرانجام با «انسان‌شناسی» درست فیلم‌ساز و شناختی که او از «شخصیت» خود دارد، به مرور آن «انسان» حقیقی از دل همان هسته دراماتیک داستان و از پس پوسته زمختی که او را در بر گرفته بود، زاده و نمایان می‌شود. به یاد آورید سکانس تأثیرگذار تضرع و زاری لیودا در دستشویی دادگاه و التماس از پیشگاه خداوند برای نجات جان فرزندش درست پیش از آن‌که برای قرائت گزارش خود فراخوانده شود. ققنوسی که برای دوباره زاده شدن، گویی می‌بایستی از بیخ و بُن می‌سوخت.

- پرده سوم: کونچالوفسکی کارگردان

تیراندازی آغاز شده است. تک‌تیراندازها از پشت‌بام‌ها به روی مردم (اکثریت کارگر) آتش گشوده‌اند و سر و سینه آن‌ها را با سرب آتشین می‌شکافند. همه - از معترض گرفته تا عابر و فروشنده و شاغل □ از بیم جان خویش هراسان این سو و آن سو می‌دوند. اما کونچالوفسکی ترجیح می‌دهد برای ثبت دست‌کم یکی از این صحنه‌های تراژیک، دوربینش را نه در میان جمعیت، که در فضای آرام یک سالن آرایشی بکارد. جایی که سوت و کور است و بجز حضور ظنین مفرح موسیقی

که بودند. به یاد آورید سکانس را که بوروکرات‌های باد در گلو انداخته، حبس شده در کارخانه، همه به سان موش‌های آب‌کشیده و وحشت‌زده به تصویر در می‌آیند. آن‌هایی که حتی از صدای زنگ تلفن نیز به وحشت می‌افتند و به شکلی سلسه مراتبی، هر یک از بالا دستی خود وحشت دارند. هجوهای که می‌تواند یادآور دکتر استرنج‌لاو ساخته استنلی کوبریک ولو با شمایی دیگر باشد.

- پرده چهارم: جست‌وجوی کافکایی مادر

ناپدید شدن دختر لیودا، سوتکا، پس از کشتار مردم، برای او به مثابه همان چیزی عمل می‌کند که آلتوسر آن را «خطاب سوزناز» می‌نامد. سوتکا تا پیش از بروز واقعه، یک نوجوان تیپیکال کله‌شوق، یاغی و در تضاد با ایدئولوژی غالب (که مادرش آن را نمایندگی می‌کند) به تصویر کشیده می‌شود. اما پس از آن، به یک «سوز» بدل می‌شود که با تأثر فقدان خویش جستجوی کابوس‌وار، شیخ‌گونه - یا در یک کلام جستجوی «کافکایی» - مادرش به دنبال او را سبب می‌شود. جستجویی در دل یک هزارتوی که با هر قدم لیودا در درازای آن، خوره‌ای که روح‌اش را خراش می‌دهد و می‌خورد بیش از پیش بزرگ می‌شود؛ خوره‌ای که شکست یک رویا را در گوش سوزها نجوا می‌کند. قاب‌های کونچالوفسکی از این پس بسته‌تر و تنگ‌تر می‌شود و «فضای» موجود بیشتر در تاریکی فرو می‌رود. کونچالوفسکی این فضا را خوب زیسته است.

- پرده آخر: دیالکتیک امروز و دیروز

به گمان بنده انگیزه اصلی کونچالوفسکی از ساخت این اثر، «خشم» بوده است؛ خشم از جامعه روز روسیه؛ خشم از سیاست‌های «رفیق پوتین» که در سال‌های اخیر بسیاری از مردمان روسیه را به خیابان‌ها کشانده است؛ خشم از وحشت و ترور - به سان ترور نافرجام الکسی ناولنی، از منتقدین نظام امپریالیستی مافیایی امروز روسیه؛ خشم از سرکوب «مطالبه‌گری‌ها» که در بلوک شرق و چه در بلوک غرب. برای کونچالوفسکی گویی وحشت مدام گذشته، وحشت جهان «سیاه و سفید» و «سرد» گذشته، در امروز نیز کماکان و هنوز جریان و تداوم دارد. فیلم در دورانی به نمایش درآمد که در روسیه ناولنی ترور شده بود و مردم در خیابان‌ها بودند، در آمریکا نیز عده‌ای اوپاش نئوفاشیست به دفاع از رهبر نئوفاشیست خود به ساختمان کنگره یورش برده و برای چند ساعتی سوزه بُهت و حیرت جهانیان گشتند. وقتی اتفاقات روز دنیا را با تصاویر گاه تراژیک و گاه خنده‌آور فیلم «فقای عزیز» کنار هم می‌گذاریم، می‌بینیم چقدر همه چیز آشنا می‌نماید و چقدر اثر کونچالوفسکی مرتبط با وقایع‌الافتاقیه روزگاران ماست.

رادیویی (که کارگران را مخاطب قرار می‌دهد)، گویی هیاهوی بیرون به آن جا درز نمی‌کند. اما خیلی زود این تصور می‌شکند، پاهای زنی را پشت یک میز می‌بینیم که در حال جان دادن است. از این سوی شیشه سالن آرایشی شاهد هستیم که زنی وسط خیابان تیر خورده است و دو زن دیگر او را با خود به داخل سالن می‌کشاند تا پناهش دهند. این لوکیشن اکنون نه یک سالن آرایشی، که یک پناهگاه است (یا می‌توانست باشد) اما درست در آن لحظه‌ای که شخصیت اصلی داستان، لیودا، گمان می‌برد با بستن درب سالن خود و زن دیگر را امان داده است، تیری دیگر این‌بار پشت گردن زن زخمی را هدف می‌گیرد و تراژدی بدین صورت جلو دیدگان به‌تازگی لیودا خلق و ایژه‌ای می‌شود از «شکست عقیده». خیلی زود آن سالن آرایشی که قرار بود پناهگاهی برای لیودا باشد، به یک گالری خون و جنایت بدل می‌شود؛ یک دال بر مدلولی که می‌تواند خود روسیه (سرزمینی که لیودا در جبهه‌های جنگ برایش جنگیده بود) باشد. در تمام مدت صورت پذیرفتن این واقعه آوای خفیف موسیقی نیز سرخوشانه به گوش می‌رسد. چه استادانه کونچالوفسکی قباب تصویر بر تن دیالکتیک طعنه‌آمیز میان عین و ذهن لیودا می‌کند.

میزانسن غالب کونچالوفسکی در این فیلم شمایی تئاتری دارد که خب با توجه به پیشینه تئاتری وی جای تعجب ندارد. در اکثر فضاهای بسته او شاهد میزانسن‌های دو نفره هستیم؛ میزانسن‌هایی که غرق در تضاد و تناقض هستند؛ سوز‌هایی گاه در چپ و راست کادر، گاه در بک‌گراند و فورگراند، گاه در نماهایی توشات، همانند یک دوئل، گاه یکی ایستاده، دیگری فرسوده و نشسته، پشت به همدیگر، یکی در سایه دیگری در روشنایی. در این فضاها لحن فیلم‌ساز غالباً جدی است و تاریک، ولو این‌که در فضاهای باز این رویکرد دگرگون و لحن فیلم‌ساز هجوآمیزتر و گاه طنزگونه می‌شود؛ برای نمونه در سکانس‌های مربوط به جلسات کمیته‌های بازرسی و دادگاه‌های نمایشی سران ارشد حزب، رویکرد کارگردان در خلال اشاراتی که به کنگره بیستم حزب دارد، سراسر به استهزا کشاندن و به سخره گرفتن بوروکرات‌های نشان به سینه چسبیده شوروی است. رویه کونچالوفسکی را می‌توان زیر چتر «نقد درونماندگار» (با عنوان انگلیسی «Immanent Critique») قرار داد؛ رویه‌ای که در آن منتقد تلاش می‌کند تناقضات موجود در سیستم (در این مورد گذشته و چه بسا دوباره امروز) را بیرون کشید و در معرض دید قرار دهد؛ تناقض‌هایی میان ایده و واقعیت، گفتار و کردار، صورت و سیرت، پوسته و هسته. در نمایش رعب‌آور - و لبالب از خشم - کونچالوفسکی از رویدادهای سال ۱۹۶۲، جامعه شوروی با همه آن بوروکرات‌های گاه بزدل و گاه احمق خویش، سر به سر مغروق در تناقض نمایش داده می‌شود (همانگونه

دلیل عرضه نشدن تویوتا چه بود؟

مدیر طرح خودروهای وارداتی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: مقرر بود در دور جدید عرضه خودروهای وارداتی شاهد عرضه تویوتا باشیم، اما به خاطر بررسی مجدد ارزش گمرکی این خودروها، از سامانه یکپارچه تخصیص خودروهای وارداتی حذف شدند.

«مهدی ضیغمی» شامگاه گذشته در نشست خبری برخط اظهار داشت: به خاطر بررسی مجدد ارزش گمرکی این خودروها، فعلا همه خودروهای تویوتا از سامانه یکپارچه تخصیص خودرو حذف شده‌اند.

مدیر طرح واردات خودروهای وزارت صنعت، معدن و تجارت افزود: مشخص نیست که عرضه تویوتا به این دوره از عرضه خودروهای وارداتی پرسد.

وی ادامه داد: با احتساب تعداد خودروهای تویوتا قرار بود در این دوره جدید، هشت هزار خودروی وارداتی عرضه شود که با حذف تویوتاها تعداد جدید اعلام می شود.

گفتنی است، متقاضیان ثبت نام خودروهای وارداتی تا ۱۴ آذرماه فرصت دارند ۵۰۰ میلیون تومان در حساب خود در یکی از بانک های اعلامی بلوکه کنند.

ثبت نام از دیروز تا هفدهم آذر ماه انجام می شود و متقاضیان پنج اولویت از سبد محصولات اعلامی را می توانند انتخاب کنند. در این دوره ۲۴ مدل خودرو عرضه شده است.

متقاضیان برای کسب اطلاعات بیشتر به سامانه یکپارچه عرضه خودروهای وارداتی به نشانی saleauto.ir/announcement مراجعه کنند.

در صورت توسعه اکتشاف؛

رشد ۱۳ درصدی بخش معدن محقق می شود

رئیس هیات عامل ایمیدرو اعلام کرد: توسعه اکتشافات موضوعی است که در برنامه هفتم پیشرفت کشور به آن اشاره شده و یکی از عوامل موثر در تحقق رشد ۱۳ درصدی بخش معدن است.

محمد آقاجانلو در نشست رایبه گزارش عملکرد شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران که با حضور اعضای هیات مدیره این مجموعه برگزار شد، با اشاره به اجرای برنامه های اکتشافی در نقاط مختلف کشور اظهار داشت: شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران، توسعه اکتشافات را رویکرد افزایش عمق حفاری های اکتشافی را در اولویت برنامه های خود قرار دهد.

وی افزود: تسریع در تکمیل پروژه های شرکت تهیه و تولید مواد معدنی با رویکرد مشارکت با بخش خصوصی، مورد توجه این مجموعه باشد و در زنجیره ارزش از معدن تا جذب سرمایه گذار راهبردی و حمایت های لازم را داشته باشد.

برنامه افزایش ظرفیت تولید تا ۹ میلیون تن در این جلسه مدیرعامل شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران (ایمپاسکو) نیز طی سخنانی گفت: توسعه اکتشافات، تهیه و تولید مواد معدنی در راستای توسعه پایدار و افزایش سهم بخش معدن در تولید ناخالص داخلی کشور از ماموریت های اصلی این شرکت محسوب می شود.

خدایار کریم نژاد افزود: در حال حاضر ۲۳ طرح توسعه ای ایمیدرو و ایمپاسکو با مجموع برآورد سرمایه نزدیک ۳ میلیارد یورو، منجر به افزایش ظرفیت تولید ۹ میلیون تنی و ایجاد اشتغال مستقیم برای حدود ۱۴ هزار نفر خواهد شد. وی گفت: در راستای مشارکت با بخش خصوصی؛ اکنون پنج پروانه اکتشافی در بخشی از محدوده های استان های زنجان، کرمان، کرمانشاه و خراسان رضوی واگذار شده است. مدیرعامل شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران ادامه داد: احیای معادن کوچک، توسعه فناوری، رشد تولید و فروش و... از دیگر فعالیت های شرکت تهیه و تولید مواد معدنی محسوب می شود که در دستور کار است.

ایران، نایب رئیس کمیته جامعه مخابراتی آسیا و اقیانوسیه شد

«علیرضا درویشی» مدیرکل دفتر سازمان های تخصصی بین المللی سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به عنوان نایب رئیس کمیته مدیریت جامعه مخابراتی آسیا و اقیانوسیه (Management Committee) و رئیس کارگروه زیرمجموعه این کمیته، برای دوره دو ساله آینده انتخاب شد. وی در چهل و هشتمین اجلاس کمیته مدیریت جامعه مخابراتی آسیا و اقیانوسیه (FAMC) که با حضور دبیرکل، معاون دبیرکل و اعضای (APT Asia Pacific Telecommunity) در مالزی برگزار شد، به عنوان نامزد جمهوری اسلامی ایران معرفی شده بود. کمیته مدیریتی جامعه مخابراتی آسیا و اقیانوسیه (MC) یکی از بخش های اصلی APT است که با برگزاری جلسات سالانه، وظایف نظارت بر عملکرد APT، بررسی و تصویب آیین نامه ها، برنامه های کاری، حضور در کنفرانس ها و مجامع بین المللی و بودجه سالیانه را به عهده دارد.

سه شنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۳ شمارهگان ۱۶۹۸

دنیایکسوادار

اقتصاد

ذره بین

از کتابخانه تا فرهنگسرا؛

البرز در محاصره کمبودها

علیرضاناظری

نهایت، بودجه ای که برای فرهنگ می ماند، آن قدر کم است که به چشم نمی آید.

مردم تشنه، مسئولان بی خیال

حالا پرسش اینجاست که آیا مردم البرز نیازی به زیرساخت های فرهنگی ندارند؟ جواب قطعاً منفی است. کافی است یک نمایشگاه هنری یا کارگاه آموزشی برگزار شود تا ببینید چطور سالن ها پر از جمعیت می شود. مردم البرز، به ویژه جوانان، به شدت به فعالیت های فرهنگی و هنری علاقه مند هستند. اما نبود امکانات باعث شده بسیاری از این استعدادها یا سرخورده شوند یا به تهران کوچ کنند.

حتی در مدارس هم اوضاع تعریفی ندارد. بسیاری از دانش آموزان البرز دسترسی مناسبی به کتابخانه های مدرسه ای ندارند، چه برسد به کتابخانه های عمومی. این کمبود در همان سال های ابتدایی زندگی، علاقه به کتاب خوانی و فرهنگ را در نسل جدید کاهش می دهد. برای خیلی ها فرهنگ یک کالای لوکس به نظر می رسد. چیزی که اگر بود، خوب است و اگر نبود هم خیلی مهم نیست. اما واقعیت این است که فرهنگ پایه و اساس رشد یک جامعه است. وقتی مردم دسترسی به کتاب، هنر، و آموزش های فرهنگی ندارند، جامعه به سمت بی هویتی پیش می رود.

در البرز، این بی هویتی به وضوح دیده می شود. این استان با تنوع فرهنگی و قومی فراوانی که دارد، می تواند به یک الگوی وحدت و همبستگی در کشور تبدیل شود. اما وقتی ابزارهای فرهنگی برای تقویت این همبستگی وجود ندارد، نتیجه اش چیزی جز شکاف اجتماعی و تضاد نیست. حالا پرسش اصلی این است: چطور می توان این وضعیت را تغییر داد؟ اولین قدم، افزایش بودجه فرهنگی است. استان البرز به بودجه ای ویژه برای ساخت و تجهیز کتابخانه ها، فرهنگسراها و مراکز هنری نیاز دارد. این بودجه باید به طور

وقتی حرف از فرهنگ می شود، همه به یاد تهران یا شاید اصفهان و شیراز می افتند. اما اگر نگاهتان را کمی به سمت البرز بچرخانید، متوجه می شوید که این استان جوان و مهاجرپذیر در زمینه فرهنگی چیزی کم از یک بحران ندارد. درست است که البرز را بیشتر با طبیعتش می شناسیم و ترافیک کلافه کننده اش یا حاشیه های شهری آن همیشه نقل محافل بوده، اما چه کسی از کمبود شدید زیرساخت های فرهنگی در این استان خبر دارد؟

بیابید از اعداد شروع کنیم. طبق استانداردهای جهانی، هر ۱۰۰ هزار نفر باید دست کم ۸ کتابخانه عمومی داشته باشند. اما در البرز، این عدد به زور به نصف این مقدار می رسد. تازه اگر هم کتابخانه ای پیدا شود، شاید تنها یک سالن کوچک با چند صندلی باشد که بیشتر شبیه کتابخانه مدرسه است تا یک مرکز فرهنگی مجهز. فرهنگسراها هم وضعیتی مشابه دارند. اگر بخواهید یک کارگاه هنری، نمایشگاه یا حتی یک برنامه ساده اجتماعی برگزار کنید، به سادگی با نبود امکانات مواجه می شوید. انگار که فرهنگ در البرز یک اولویت نباشد. چرا این طور شد؟ دلایل زیادی برای این وضعیت می توان شمرد. یکی از اصلی ترین دلایل، مهاجرت گسترده به این استان در دهه های اخیر است. البرز، به ویژه شهر کرج، به خاطر نزدیکی به تهران و فرصت های شغلی، به یکی از مهاجرپذیرترین استان های ایران تبدیل شده است. اما این رشد جمعیت بدون برنامه ریزی برای زیرساخت های فرهنگی رخ داده. وقتی شهری طی چند سال جمعیتش دو برابر می شود اما تعداد کتابخانه ها و فرهنگسراهاش همان قدر باقی می ماند، نتیجه چیزی جز این نمی شود.

از سوی دیگر، بودجه فرهنگی همیشه آخرین چیزی است که مسئولان به آن فکر می کنند. وقتی حرف از توسعه استانی می شود، اول از جاده ها و پل ها شروع می کنند و در

مدیریت مصرف انرژی نیازمند عزم همگانی است

شرکت های گاز استانی، گفت: با توجه به شرایط کنونی، مصوبات ابلاغی بالادستی باید با جدیت در استان ها اجرایی شود؛ تلاش کنید اهمیت مصرف بهینه گاز را به مردم توضیح دهید و از گسترش انشعابات غیرمجاز و استفاده نادرست از گاز در فضای باز جلوگیری کنید.

توکلی با بیان اینکه به این منظور، باید از ظرفیت های مختلف برای توجیه مردم استفاده کرد، گفت: برای نمونه، می توان از مساجد و ائمه جمعه برای افزایش آگاهی عمومی بهره برد. همچنین، مراکز عمومی روباز باید تحت نظارت قرار گیرند تا از انشعابات غیرمجاز استفاده نشود. وی با بیان اینکه بیشترین سرمایه هوا و مصرف گاز در استان های شمالی کشور است و تنها شهرهای جنوبی وضعیت نسبتاً بهتری دارند، گفت: خواهش ما این است از نگاه استانی و بخشی پرهیزید و به مسایل با دید ملی و کلان بنگرید؛ هم اکنون زمانی است که باید با همراهی و هم افزایی، حال یکدیگر را بهتر کنیم.

استفاده از ظرفیت های قانونی در بازبیدهای میدانی

مدیرعامل شرکت ملی گاز استفاده از ظرفیت های قانونی را در بازبید از باغها، رستوران ها و تمام اماکنی که از گرماتابها استفاده می کنند، بسیار مهم دانست و افزود: بر اساس ابلاغیه های مصوب دولت، حضور شما

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران با تأکید بر اینکه اکنون موضوع نانو انرژی به یک مسئله عمومی تبدیل شده است، گفت: نیاز است که همه پای کار باشند و برای مدیریت مصرف انرژی تلاش کنند.

سعید توکلی در یازدهمین نشست هماهنگی سوخت زمستانی در سطح شرکت ملی گاز ایران با حضور مدیران ستادی و مدیران عامل شرکت های گاز استانی به صورت ویدئو کنفرانس در ساختمان شهدای گاز خاطرنشان کرد: در یک روز، مصرف گاز در بخش خانگی، تجاری و صنایع جزء ۵۰ میلیون مترمکعب افزایش داشته است بنابراین لازم است که همه بخش ها همکاری کرده و موضوع را جدی بگیرند تا بتوان از بروز بحران های احتمالی جلوگیری کرد.

وی ادامه داد: آبان سال قبل برعکس امسال، گرم ترین آبان ماه طی ۵۰ سال گذشته بوده و برعکس، آذرماه امسال جزو سردترین ماه ها طی چهار دهه گذشته به ثبت رسیده و طبق پیش بینی ها، این ماندگاری سرمای هوا تا آخر هفته جاری یا ۱۰ روز آینده، ادامه خواهد داشت، این موضوع، نگرانی هایی را به همراه دارد؛ چراکه با ادامه روند افزایشی مصرف گاز، فشار بیشتری بر شبکه گاز وارد خواهد شد.

معاون وزیر نفت در امور گاز خطاب به مدیران عامل

در میدان، دید وسیع تری در این زمینه به شما خواهد داد؛ ضمن آنکه دوستان می توانند برای فرهنگ سازی در زمینه صرفه جویی در مصرف گاز اقدام کرده و لازم است که این جریان سازی ادامه یابد تا واقعیت ها به مردم منتقل شود.

توکلی ادامه داد: بازبید از مکان هایی که ممکن است مصرف زیاد آنان، تأثیر بسیاری بر شبکه سراسری گاز داشته باشد را جزو اولویت بازبیدهای خود قرار دهید؛ چراکه تذکر به موقع شما می تواند برای شبکه، مفید فایده باشد.

پیکرآرا بهترین داور شمشیربازی آسیا شد

داور بین‌المللی شمشیربازی ایران به‌عنوان بهترین داور آسیا در فاصله زمانی سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۴ انتخاب شد. رضا پیکرآرا داور بین‌المللی و نام‌آشنای کشورمان، شمشیربازی ایران را صاحب افتخاری بزرگ کرد. او به‌عنوان بهترین داور قاره کهن در فاصله زمانی سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۴ میلادی انتخاب و لوح تقدیر خود را دریافت کرد. این موفقیت در حالی به دست آمد که شمشیربازی ایران طی روزهای اخیر صاحب ۸ کرسی جهانی و آسیایی شده بود.

درباب اهمیت قانون اساسی

سارانسرتی

هر جامعه‌ای ارزش‌ها و آرمان‌هایی دارد که نمی‌توان آن‌ها را نادیده گرفت. روز قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، فرصتی است تا به یکی از اسناد بنیادی کشورمان نگاهی دوباره بیندازیم؛ سندی که با تکیه بر ارزش‌های اسلامی، استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی را به عنوان اصول محوری نظام جمهوری اسلامی ترسیم می‌کند.

دوازدهم آذر ماه، روز قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نامیده شده و یادآور مهر تأیید ملت شریف ایران بر متن خبرگان قانون اساسی در هم‌پرسی ۱۲ آذر ۱۳۵۸ است، یعنی در حالی که متن قانون اساسی توسط نمایندگان مردم در مجلس خبرگان قانون اساسی تهیه شده بود، تدبیر نظام، اعتباربخشی مجدد به آن، با رای مردم بود. قانون اساسی دقیق و جامع است و برای بحرانی‌ترین روزها پیش‌بینی‌های لازم را انجام داده که یک نقطه قوت است. بنابراین نقطه قوت قانون اساسی کشورمان پیش‌بینی تدابیر لازم برای هر شرایطی است. متأسفانه آگاهی عمومی نسبت به اصول قانون اساسی بسیار کم است. این یک مسئولیت مشترک است؛ چه برای اساتید، چه دانشجویان و چه نهادهای مدنی. ترویج قانون اساسی باید از دوران کودکی و نوجوانی آغاز شود. آگاهی از قانون اساسی، زمینه‌ساز ارتقای جامعه است. البته اصلاح قانون اساسی در موارد ضروری است اما باید پیش از اقدام به اصلاح، از تمام ظرفیت‌های موجود استفاده کرد. بی شک برای حکمرانی خوب باید به ظرفیت‌های قانون اساسی مراجعه کرد. بسیاری از مشکلات موجود می‌تواند با تفسیر صحیح اصول قانون اساسی و استفاده از ظرفیت سیاست‌های کلی حل شود. اجرای قانون اساسی وظیفه‌ای جمعی است و نمی‌توان آن را به یک نهاد خاص محدود کرد. البته نهادهایی همچون معاونت اجرای قانون اساسی در ریاست جمهوری، نقش مهمی در این زمینه دارند، اما باید هماهنگی بیشتری میان قوای سه‌گانه در این خصوص وجود داشته باشد. سخن پایانی؛ وظیفه ما در جامعه این است که ظرفیت‌های مغفول قانون اساسی را بشناسیم و راهکارهای استفاده از آن‌ها را برای حل مشکلات جامعه ارائه دهیم.

دیالوگ

کافی دارند، برای کشتی‌فرنگی اختصاص یابد. این می‌تواند برنامه‌ای کوتاه‌مدت یا میان‌مدت باشد، اما در بلندمدت باید اقدامات زیربنایی در استان‌های مستعد انجام شود. این پیش‌سکوت کشتی‌فرنگی در پایان تأکید کرد: «کشتی‌فرنگی و استعدادها، این رشته از گذشته‌های دور وجود داشته و در گذر زمان به تکامل رسیده است. اینکه کسی ادعا کند در دوره چند ساله حضور من این رشته به موفقیت رسیده، درست نیست.

اگر قرار بر ترقی بود، باید در کشتی آزاد صورت می‌گرفت که رشته مورد لطف فدراسیون است.

اغلب کشتی‌گیران حال حاضر در دوره فدراسیون قبلی شناسایی و پرورش یافته و در این دوره به بار نشستند. البته ممکن است در مقاطعی نتیجه مطلوب به دست نیامده باشد که این امر در ذات ورزش نهفته است و گاه به شرایط نیز بستگی دارد. برای مثال، ناکامی جهانی ۲۰۱۸ مجارستان که مسئولان فعلی فدراسیون به آن اشاره می‌کنند، به دلیل فاصله کم بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا با مسابقات جهانی مجارستان بود.

در آن زمان، مسئولان ورزش بر اولویت حضور قدرتمند در بازی‌های آسیایی تأکید داشتند که این تصمیم باعث شد تیم‌های کشتی در اندونزی ۵ مدال طلا و ۲ برنز کسب کنند، اما در جهانی مجارستان نتایج قابل قبولی به دست نیاید. آن شکست و ناکامی میلی‌متری برخی نفرات شاخص، ناشی از نزدیکی دو میدان مهم و حوادث مسابقات جهانی بود.

اکنون نیز مسئولان فدراسیون با علم به نزدیکی بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا و مسابقات جهانی، از کمیته ملی المپیک خواسته‌اند با نام‌گذاری زمان رقابت‌های جهانی را تغییر دهند. هدف از بیان چنین مسائلی این است که واقعیت‌ها را به مردم منتقل کنیم و تجربیات خود را پس از چند دهه حضور در ورزش، خصوصاً کشتی، در اختیار مسئولان ذی‌ربط قرار دهیم. اینکه آنان از این تجربیات استفاده کنند یا مسیر خود را ادامه دهند، به اختیار خودشان است.»

دلیران: فرنگی کاران همواره مورد کم‌لطفی قرار می‌گیرند؛

از خانه کشتی تا خانه تبعیض

محمد رضا کاظمی

معطوف کرده‌اند. در نتیجه، نوجوانی که خواهان حضور در کلاس کشتی فرنگی است باید مسافت زیادی را طی کند تا به یک باشگاه فرنگی برسد.

با وجود این کمبودها، کشتی فرنگی باز هم نشان داده که حرف اول را می‌زند. بنابراین، نتیجه می‌گیریم که استعدادها، فراوانی در کشور وجود دارند که باید کشف و پرورش داده شوند. اما اراده کافی برای این کار وجود ندارد. اینکه تمام امکانات را در مکانی به نام خانه کشتی متمرکز کنیم و از سایر مناطق غافل شویم، در نهایت به نزول کشتی در استان‌های مختلف ختم خواهد شد. زمانی، اکثر ترکیب اعضای تیم ملی کشتی آزاد را تهرانی‌ها تشکیل می‌دادند. در کشتی فرنگی نیز مناطقی قهرمان‌پرور مثل شهر ری، شهریار و مناطق جنوب تهران داشتیم که اکنون فعالیت چشمگیری ندارند.

وضعیت کشتی آزاد در پایتخت نیز بهتر از فرنگی نیست. با وجود این که مریدان خوبی در تهران داریم، اما نتیجه لازم حاصل نمی‌شود. زمانی استان‌هایی مثل قزوین، خراسان، گلستان، زنجان، همدان، کرمانشاه و البرز در کشتی آزاد مدعی بودند و در کشتی فرنگی نیز اردبیل، قم، کردستان، ایلام و اصفهان قهرمانان خوبی داشتند. اما امروز هیچ کدام از آن‌ها حرف چندان برای گفتن ندارند. در دوره‌ای، شهرهایی مثل قزوین هم‌زمان چند ملی‌پوش آزاد کار داشتند، اما امروز تقریباً در هیچ رده‌ای نفر شاخص ندارند.

عضو پیشین شورای فنی کشتی فرنگی در رابطه با توسعه کشتی کشور تصریح کرد: «چاره‌ای نداریم جز اینکه تمرکززدایی کنیم. هنوز هم می‌توان استعدادها را در استان‌ها و شهرهای مختلف پیدا کرد، به شرطی که برنامه‌ریزی مناسب، نیروهای کارآمد و امکانات لازم در اختیار کشتی قرار گیرد. اینکه ادعا کنیم فلان مقدار ساخت‌وساز انجام شده و سالن اجتماعات و امکانات درست کرده‌ایم، خوب است، اما تأثیری بر توسعه کشتی ندارد.

توسعه کشتی زمانی معنی پیدا می‌کند که علاوه بر استان‌های خوزستان، مازندران، فارس و لرستان، مناطق دیگر را نیز درگیر کشتی کنیم. نمی‌توان اغلب مناطق را خشک کرد و دل خوش بود که نیاز خود را از دو یا سه منطقه برطرف می‌کنیم. اگر این مناطق نیز اقت کنند، چه باید کرد؟ شاید بهتر باشد سرریز آزادکاران در استان‌هایی مثل تهران که امکانات و کشتی‌گیر

کشتی فرنگی طی چند سال اخیر بیش از هر رشته دیگری جوور ورزش کشور را کشیده، اما کمتر از همه مورد توجه قرار گرفته است.

مدیر اسبق تیم‌های ملی کشتی فرنگی با اشاره به عملکرد فرنگی‌کاران در بازی‌های المپیک پاریس و چهار وزن غیرالمپیک در آلبانی گفت: «کشتی فرنگی در المپیک ۲۰۲۴ و جهانی آلبانی موفق به کسب مدال‌های رنگارنگ شد، اما تبلیغات و انعکاس رسانه‌ای این موفقیت‌ها در حد عملکرد درخشان آنان نبود. سال‌هاست که قهرمانان این رشته نتایج خوبی می‌گیرند اما از امکانات برابر برخوردار نمی‌شوند. مسابقات لیگ، دلیل محکمی بر این ادعاست که فرنگی‌کاران همواره مورد کم‌لطفی قرار می‌گیرند.»

دارنده مدال طلای بازی‌های آسیایی ۱۹۷۴ تهران در مورد دلایل بی‌توجهی به کشتی فرنگی خاطرنشان کرد: «کم‌لطفی نسبت به کشتی فرنگی کم و بیش از گذشته وجود داشته است. آن زمان کشتی آزاد تیمی کامل و قدرتمند داشت و کشتی فرنگی تنها چند ستاره داشت. اکنون که کشتی فرنگی نیز تیم توانمندی دارد و حتی بهتر از آزاد نتیجه می‌گیرد، باز هم آن‌طور که باید مورد توجه قرار نمی‌گیرد. یکی از دلایل این امر به نوع تفکری برمی‌گردد که از قدیم این رشته را به کشورهای اروپایی منتسب می‌کرد. واژه [فرنگی] نیز حاصل همین تفکر است. از طرفی، قهرمانان این رشته معمولاً به دنبال ایجاد سروصدا، حاشیه‌سازی یا دیده‌شدن نبوده‌اند و همین مسئله باعث شده کمتر مورد توجه قرار گیرند. حتی فدراسیون‌های متولی این ورزش نیز آن‌طور که باید عدالت را در حق فرنگی‌کاران رعایت نکرده‌اند. در برهه‌ای، دو دبیر برای کشتی آزاد و فرنگی تعیین شد، اما طولی نکشید که اوضاع به روال سابق بازگشت. در نتیجه، نه تنها رؤسای فدراسیون‌ها بلکه دبیر فدراسیون نیز از آزادکاران انتخاب شد، دقیقاً مثل حالا. متأسفانه رسانه‌ها هم تابع همین وضعیت بوده و پوشش برابر برای دو رشته کشتی انجام نمی‌دهند.»

دلیران ادامه داد: «این وضعیت در ارتباط با باشگاه‌های محل تمرین آزاد و فرنگی نیز مصداق دارد. اغلب باشگاه‌ها، خصوصاً در استان‌هایی مثل تهران، عمده فعالیت خود را به کشتی آزاد

نصف جهان

پایان نخستین دوره مسابقات لیگ پکت بلیارد استان اصفهان؛ آرونیک قهرمان شد

اصغر قلندری

محمود مکتوبیان مدیر باشگاه بلیارد آرسس و جمعی از ارکان هیأت استان برگزار شد و از نفرات برتر و عوامل اجرایی در پایان تجلیل به عمل آمد.

امیرحسین صمدانی رئیس هیأت بولینگ و بلیارد استان اصفهان در حاشیه این مسابقات در جمع خبرنگاران اظهار کرد: نسل طلایی از عوامل اجرایی در هیأت استان در همه ارکان حضور پیدا کرده اند که در گذشته سابقه نداشته است و تا سال‌ها بعد ماندگار خواهند بود که بدون هیچ چشم‌داشتی در حال خدمت به جامعه بزرگ بولینگ و بلیارد استان اصفهان هستند. صمدانی ضمن تحسین از عملکرد سازمان لیگ پکت بلیارد هیأت استان، ابراز خرسندی کرد و افزود که با تشکیل این سازمان هیأت استان با استقلال فکری و عملی که به آن دادیم، بخوبی در همه قسمت‌ها عمل خواهیم کرد و حسن ختام فعالیت‌های اخیر برگزاری همین مسابقات لیگ بود که با اختتامیه پرشکوه همراه شد.

وی تصریح کرد: پس از سال‌ها و برای نخستین بار لیگ پکت بلیارد استان اصفهان در دو مرحله رفت و برگشت با هدف توسعه عدالت و استعدادیابی ورزشی در سراسر استان راه اندازی و با حضور ۸ تیم برگزار گردید که در این راه فدراسیون بولینگ و بلیارد و اداره کل ورزش و جوانان استان از هیأت حمایت همه جانبه نمود.

امیرحسین صمدانی در پایان با بیان این مطلب که برگزاری لیگ در رشته‌های بلیارد کار بزرگی است و هیأت خمینی شهر و شرکت آرونیک بلیارد، محور برگزاری نخستین دوره لیگ بودند گفت: پخش زنده این مسابقات از طریق پلتفرم آنتن اقدام جدید و پسندهای بود که در تاریخ بلیارد استان اصفهان بی نظیر و برای همیشه ماندگار خواهد ماند.

نخستین دوره مسابقات لیگ پکت بلیارد استان اصفهان با معرفی تیم های برتر، بکار خود پایان داد.

نخستین دوره رقابت‌های پکت بلیارد استان اصفهان با حضور ۴۰ ورزشکار در قالب ۸ تیم از تیمراه و آذرمه ۱۴۰۳ (به صورت رفت و برگشت) به میزبانی شهرستان خمینی شهر برگزار گردید که در پایان تیم شرکت آرونیک بلیارد الف قهرمان شد، تیم باشگاه بلیارد توپ سیاه اصفهان در جایگاه دوم ایستاد و تیم شرکت توسعه گردشگری سپاهان به مقام سوم دست یافت.

مراسم اختتامیه این مسابقات با حضور امیرحسین صمدانی رئیس هیأت بولینگ و بلیارد استان اصفهان، روح‌الله کاظمی رئیس اداره ورزش و جوانان شهرستان خمینی شهر، رحمان هارونی مدیرعامل شرکت آرونیک بلیارد و رئیس سازمان لیگ، محمدرضا معظم رئیس هیأت بولینگ و بلیارد شهرستان خمینی شهر، احمد معظم مدیرعامل مجموعه غذایی معظم؛

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهرداد تیموری

مدیر روابط عمومی: مهسا تیموری

صفحه آرا: امیر بیات

تحریریه: دکتر مهرداد فرشیدی، مجید سعیدی، اصغر قلندری، محمدرضا کاظمی، سیدرضا فیض آبادی، حسن صانعی پور و سارا نصرتی

نشانی: کرج - بلوار جمهوری شمالی - کوچه میثم - پلاک ۱ - طبقه ۲ - واحد ۶ تلفن - نمابر: ۳۴۴۹۹۲۵۵ چاپ: صمیم

«دنیای هوادار» یاد روح قلم و مرام زنده یادان ناصر احمدپور و عباس عبدالملکی، بزرگان عرصه مطبوعات ورزشی کشور را پاس می دارد

حزب همبستگی دانش آموختگان ایران (کمیته مدیریت شهری)

سلسله نشست های تخصصی شهر آورد
هشتمین نشست با حضور متخصصین حوزه مدیریت شهری

موضوع: چالش ها و راهبرد های

مدیریت شهری شهر تهران

سه شنبه ۱۳ آذر ماه ۱۴۰۲ ساعت ۱۷ الی ۱۹

با حضور: دکتر مصطفی سلیمی

شهردار سابق مناطق شهر تهران

حزب همبستگی
دانش آموختگان ایران
HodaPress.ir

نشانی: بزرگراه نواب، بالاتر از میدان جمهوری، بین خیابان کلهر و ارومیه، کوچه گلپین، پلاک ۱۲

